

maatte give Anledning, skal vedkommende Minister være bemyndiget til, efter indhentet Erklæring fra Bestyrelsen, at tilstaae en Nedsættelse af Kjøbesummen, dog ikke over en Femtedeel af sammes Beløb.

§ 3.

Kjøbesummen er Fæsteren eller Leieren berettiget til at afgjøre ved at udbetale en Femtedeel i rede Penge, hvoraf Halvdelen erlægges ved Arvesætte-Overdragelsen, og den anden Halvdeel et Aar efter den nærmest paafølgende 11te Juni eller 11te December Termin, samt ved for de andre fire Femtedele at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1ste Prioritet i Eiendommen og affattet som Forskrivninger for Umyndiges Midler, men uopfigelig fra det Offentliges Side, saalænge han, eller hans Enke i ugift Stand, eller efter dem et Barn eller Svigerbarn besidder Eiendommen, under Forudsætning af, at de Forpligtelser, som Skjødet og Forskrivningen indeholde, nøiagtig opfyldes.

§ 4.

Saalænge Fæsteren eller Leieren selv, eller hans Enke i ugift Stand forbliver i Besiddelse af Stedet, erlægges ikkun den Deel af den aarlige paa Eiendommen lagte Afgift, hvortil de Afgifter, der hidtil ere svarede af samme, ere blevne forandrede, ligesom ogsaa, forsaavidt de Afgifter, der nu svares af Eiendommen, overstige 4 Tdr. Byg pr. Tønde Hartkorn, det overskydende Beløb, betales i Korn efter Capitelstart. Under samme Forudsætning svares der ikke nogen Rente af Kjøbesummen, hvorimod der tilkommer Brugeren, eller hans Enke i ugift Stand, en aarlig Godtgjørelse, der svarer til 4 pCt. af, hvad der af samme maatte være betalt.

Den ved Taxationen fastsatte Værdi, som Eiendommen ved Fæstledighed antages at ville have i Handel, og Vandel, er Fæsteren eller Leieren berettiget til at forlange nedsat, naar han overtager den hele Forrentning af Kjøbesummen og Udredelsen af den aarlige Canon strax efter Skjødets Udstedelse. Nedsættelsen fastsættes i dette Tilfælde efter de i Finantsministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste November 1852 indeholdte Tabeller.

§ 5.

Det skal staae Debitor frit for, efter idetmindste 3 Maaneders forudgaaende Anmeldelse til vedkommende Bestyrelse, i enhver af de lovbestede Terminer, dog ikke med mindre end 50 Rd. R. M. ad Gangen, at gjøre Afdrag paa Pantegjælden, og skal han derfor til enhver Tid kunne forlange, at hvad der saaledes af ham er afbetalt, paa hans Bekostning udslettes af Pantebogen.

§ 6.

Hvor der paa de paagjældende Bøndergaardes Forder findes opført Leiehuse, skulle disse tilligemed de samme tillagte Forder særlig tageres (efter § 2), og berøer det da paa vedkommende Ministerium, om de skulle forblive ved Gaarden eller overdrages i Arvesætte til Leieren, mod at denne tilsvare de af Udstyningen slydende Omkostninger. Hvis vedkommende Ministerium dertil maatte finde Anledning, skal samme dog være bemyndiget til at afhænde saavel disse som andre Huse med Tilliggende, der findes paa det i § 1 nævnte Bøndergods, uden aarlig Afgift, for en Pengeværdi til den Kjøbesum, som Taxationscommissionen derved har udfundet (§ 2).

§ 7.

Det staaer den, som ifølge denne Lov er bleven en Arvesætter, frit for at udstykke sin Eiendom under Jagttagelse af Lovgivningens almindelige Forskrifter, saaledes at en Deel af den aarlige Afgift i Forhold til Hartkornet gaaer over paa de særskilte Parceller, hvorimod den Deel af Pantegjælden, som forholdsviis kunde falde paa samme, bliver at udbetale, forinden Udstyningen iværksættes, og uden at Bestemmelsen i § 4 kommer til Anvendelse.

§ 8.

For hver af de i denne Lov omhandlede Eiendomme skal paa Stedet selv fastsættes den fremtidige aarlige Afgift, samt den Kjøbesum, for hvilken de enkelte Fæstere eller Leiere ifølge det foranstøede kan erholde sit Fæste- eller Leiested til Arvesætte. Til at udføre dette nedsættes en Taxationscommission, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke Indenrigsministeren